

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 19C/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717212346
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Štefaničová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:7717212346.4

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce sudkyňou JUDr. Agátou Štefaničovou v spore žalobcu N., zastúpeného Mgr. Michalom Gargulákom, advokátom, so sídlom Kpt. Nálepku 8, 071 01 Michalovce, proti žalovaným 1. I. zastúpeného JUDr. Ľubošom Bajuzíkom, advokátom, so sídlom Nám. slobody 2, 066 01 Humenné, 2. KOOOPERATÍVA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o náhradu škody na zdraví takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 858,00 Eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 858,00 Eur od 21.7.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Nárok žalobcu na úroky z omeškania proti žalovanému v 1. rade za obdobie od 13.4.2017 do 20.7.2017 zamietá.

III. Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 858,00 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Nárok žalobcu na úroky z omeškania proti žalovanému v 2. rade zamietá.

V. Plnením nároku náhrady škody jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého žalovaného.

VI. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v pomere 100%, ktoré je povinný nahradiť žalobcovi žalovaný v 1. rade.

VII. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v pomere 100%, ktoré je povinný nahradiť žalobcovi žalovaný v 2. rade.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 3. 7. 2017 domáhal proti žalovaným náhrady škody z ublíženia na zdraví. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný 1/dňa 13. 6. 2015 v Michalovciach po ulici Močarianskej smerom na Obec Pozdišovce viedol osobné motorové vozidlo značky BMW evidenčné číslo I., pričom nerešpektoval vodorovnú dopravnú značku zákazu predchádzania a začal predchádzať neznáme biele dodávkové vozidlo nedovolenou rýchlosťou pre jazdu v obci, a to rýchlosťou 77,62 až 88,77 kilometrov za hodinu v čase, keď z účelovej komunikácie od Poľnohospodárskeho družstva Močarany na hlavnú cestu vošlo osobné motorové vozidlo značky Ford Sierra evidenčné číslo I., ktoré riadil žalobca. Došlo k zrážke vozidiel v jazdnom pruhu vozidla značky Ford Sierra. Po zrážke vozidlo BMW zišlo mimo komunikáciu a prednou časťou narazilo do stĺpa elektrického napätia, čím došlo k poškodeniu elektrického rozvádzača. Pri dopravnej nehode utrpeli spolujazdci vo vozidle BMW zranenia. Vodič osobného motorového vozidla Ford Sierra, teda žalobca, pri dopravnej nehode utrpel ťažké zranenie a to zlomeninu pravej vretennej kosti s dobou liečenia a práceneschopnosti 2 mesiace. Svojim konaním žalovaný 1/porušil povinnosti uložené mu ako vodičovi podľa zákona vyplývajúce z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), § 15 ods. 5 písm.

a), b),c), § 16 ods. 4 a § 137 ods. 2 písm. c), d) a o) zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Na tomto skutkovom základe bola na žalovaného 1/podaná obžaloba dňa 3. 2. 2016, v zmysle ktorej sa mal žalovaný dopustiť prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona tým, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania.

2.Okresný súd Michalovce v trestnej veci dňa 30. 9. 2008 v konaní 3 T/14/2016 vydal proti žalovanému 1/ ako obvinenému trestný rozkaz, ktorým uznal žalovaného za iného z vyššie citovaného trestného činu na uvedenom skutkovom základe. Proti trestnému rozkazu podal žalovaný odpor, teda trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť. Konaniu 3 T/14/2016 predchádzalo takzvané prípravné konanie, ktoré bolo vedené pred Okresným riaditeľstvom PZ Michalovce pod ČVS: ORP - 801/2 - VYS - MI - 2015, a ktorého výsledky viedli k podaniu obžaloby na žalovaného 1/. Dňa 20. 7. 2015 bolo uznesením začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví, pričom žalobcovi bolo vznesené obvinenie dňa 11. 11. 2015.

3.V prípravnom konaní bol na základe uznesenia vyšetrovateľa zo dňa 27. 10. 2015 pribratý znalec z odboru cestnej dopravy Ing. Ivan Pirčák, ktorý vypracoval znalecký posudok číslo 8/2015 dňa 2. 11. 2015. Zo záverov posudku vyplýva, že na otázku, čo bolo príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska znalec uviedol, že technickou príčinou nehody bola nesprávna technika jazdy žalovaného 1/. Ďalej znalec uviedol, že je možné konštatovať, že nesprávna technika jazdy žalovaného v 1. rade (nesprávne vedenie vozidla a nerešpektovanie zákazového označenia) - boli tým prvkom nehodového deja, ktoré vyvolali kolíziu situáciu, a prekročená rýchlosť bola týmto prvkom nehodového deja, ktorý znemožnil zabrániť dopravnej nehode. Zo strany žalobcu je teda možné konštatovať, že na základe vyššie uvedených dôkazov je možné určiť, že osoba, ktorá zodpovedá za škodu na zdraví žalobcu, ktorá vznikla z dopravnej nehody dňa 13. 6. 2015, je práve osoba žalovaného 1/ l..

4.V zmysle právnej teórie, praxe súdov ako aj v zmysle judikatúry sa o osobe, ktorá zodpovedá za vzniknutú škodu, poškodený dozvie vtedy, keď získať informácie na základe ktorých si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda akonáhle získa vedomosť o skutkových okolnostiach rozhodujúcich pre vymedzenie zodpovednostného subjektu. Nemusí ísť pritom o zistenia osoby škodcu, ktorá znamená istotu, ale poškodený musí disponovať takými informáciami o vzniku škody, vo svetle, ktorých sa javí dostatočne pravdepodobná zodpovednosť určitej konkrétnej osoby. K tejto súvislosti poukázal na znalecký posudok Ing. Ivana Pirčáka zo dňa 2.11.2015, pretože až z tohto posudku sa žalobcovi mohla javiť ako dostatočná pravdepodobná zodpovednosť a žalovaného 1/. V prípravnom konaní bol vypracovaný aj znalecký posudok týkajúci sa poškodenia zdravia žalobcu, a to znalcom MUDr. Jánom Kasincom č. 11/2015 zo dňa 30.7.2015, z ktorého záverov vyplýva, že poranenie, ktoré utrpel žalobca pri dopravnej nehode je z medicínskeho hľadiska ťažkého charakteru, utrpel zlomeninu vretennej kosti. Dané poranenie u poškodeného nastalo v momente havárie. Znalec skonštatoval, že poranenie si vyžaduje dobu liečenia i dobu práceneschopnosti 2 mesiace, pričom znalec považoval dobu liečenia za adekvátnu charakteru poranenia. K ukončeniu práceneschopnosti žalobcu došlo dňa 10. 7. 2015. Znalec v znaleckom posudku stanovil bodové ohodnotenie žalobcu podľa zákona číslo 437/2004 Z.z. na 50 bodov.

5.V prípade uplatňovania nároku na odškodnenie bolesti poškodeného sa poškodený dozvie o škode v čase, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti. V zmysle ustálenej judikatúry v prípade odškodnenia bolesti je potrebné vychádzať z toho, že okolnosti rozhodujúce pre určenie bolestného sa stanú známe až po ukončení liečebného procesu, respektíve po jeho ustálení. Poškodený, a teda žalobca, až v tomto momente sa dozvie o jej výške. Vzhľadom na uvedené je žalobca toho názoru, že k ustáleniu zdravotného stavu mohlo dôjsť najsôr dňa 10. 7. 2015, kedy žalobca ukončil práceneschopnosť, a teda ukončil liečebný proces, ak nie neskôr. K bolestnému bol vypracovaný aj posudok dňa 27. 6. 2017 vyhotovený MUDr. Julianom Tkáčom, ktorý určil bolestné na 50 bodov. V danom prípade, nakoľko sa dopravná nehoda stala 13. 6. 2014, bola Štatistickým úradom Slovenskej republiky za rok 2014 zistená priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky na sumu 858,00 Eur, pričom hodnota jedného bodu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje 17,16 euro. Žalobca si preto uplatňuje nárok na náhradu škody čo do bolestného vo výške 858 euro.

6.Žalovaný 1/ mala uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení so žalovanou 2/, na základe čoho si uplatnil žalobca škodu, ktorá mu bola spôsobená priamo voči žalovanej 2/. Na základe oznámenia

zo strany žalovanej 2/ žalobca doručil všetky požadované doklady, okrem iného aj lekársky posudok o bolestnom. Žalobcovi nebolo zo strany žalovanej 2/vydané žiadne potvrdenie o tom, že si uplatnil tieto nároky priamo voči nej, k jej uplatneniu však došlo niekedy v jeseni 2015, čo vyplýva z jeho výpovede zo dňa 7. 12. 2015, keď uviedol, že sa nepripája k trestnému konaniu a náhradu škody si uplatní cez poisťovňu. Žalobca sa muž však musí konštatovať, že žalovaná 2/neskončila v lehote troch mesiacov prešetrenie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a neoznámila poškodenému výšku poistného plnenia a to napriek tomu, že s ohľadom na skutočnosti uvedené v žalobe bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný. Žalovaná 2/napriek žiadostiam žalobcu neposkytla v zákonom stanovenej lehote troch mesiacov písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie a neposkytla poškodenému ani iné písomné vysvetlenia. Žalobca požiadal žalovanú 2/ o oznámenie, akým spôsobom bola vybavená predmetná škodová udalosť, pričom zo strany žalovanej 2/ mu bol odovzdaný iba e-mail zo dňa 12. 4. 2017, v zmysle, ktorého bolo oznámené, že v prípade doručenia konečnej správy o nehode, kde bude uvedená miera zavinenia účastníkov nehody alebo doručenia právoplatného rozhodnutia súdu, budú sa nárokom opätovne zaoberať.

7.Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil obžalobu vo veci 3T/14/2016, trestný rozkaz 3T/14/2016, zápisnica o výsluchu žalobcu zo dňa 7.12.2015, zápisnicu o výsluchu svedkyne U. zo dňa 7.12.2015, zápisnicu o výsluchu svedka Z. zo dňa 23.12.2015, znalecký posudok Ing. Ivana Pirčáka, zápisnicu o hlavnom pojednávaní zo dňa 30.3.2017, zo dňa 4.5.2017, znalecký posudok MUDr. Jána Kasinca, lekársky posudok MUDr. Juliána Tkáča a e-mail žalovaného v 2. rade zo dňa 12.4.2017. Navrhol vyžiadať od žalovaného v 2. rade poistnú zmluvu o PZP motorového vozidla BMW a predložil uznesenie KS Košice 7To/76/2018.

8.Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 2.8.2017 uviedol, že je nútený konštatovať, že žaloba je predčasná, pretože na OS Michalovce naďalej prebieha súdne konanie v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 3T/14/2016 a táto vec nebola ukončená. Vzhľadom na to, že jednou zo základných zásad trestného konania je zásada prezumpcie nevinny žiada žalobu zamietnuť.

9. Žalovaný 2/vo svojom vyjadrení zo dňa 4. 8. 2017 uviedol, že vznáša námietku premlčania nároku žalobcu v dôsledku uplynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Začiatok plynutia premlčacej doby v prípade škody na zdraví je stanovený okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a zodpovednej osobe. Ide o takzvanú subjektívnu premlčaciu lehotu, pričom takzvaná objektívna premlčacia lehota sa v prípade nároku na náhradu škody na zdraví neuplatňuje. Pojem dozvie sa o škode vyjadruje nielen vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo o udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyjadriť - vyčíslieť v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky spisovej značky 25 Cdo/721/2005 zo dňa 29. 11. 2006. Uviedol, že z hľadiska behu premlčacej doby sa znalosť poškodeného o osobe škodcu viaže na okamih, kedy získal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba je za škodu zodpovedná. Skutočnosť, že škoda, náhrady ktorej sa žalobca v tomto konaní domáha, mu bola spôsobená vodičom motorového vozidla BMW, ktoré v tej dobe viedol žalovaný 1/, si žalobca musel byť vedomý už v čase škodovej udalosti, to je už dňa 13. 6. 2015. To, že v prípravnom konaní, ktoré predchádzalo súdnemu konaniu bol znalcom z oblasti cestnej dopravy vypracovaný znalecký posudok zo dňa 2. 11. 2015 v žiadnom prípade nemôže znamenať, že až týmto okamihom sa žalobca dozvedel o osobe zodpovednej za škodu. Vypracovanie vyššie uvedeného znaleckého posudku je z hľadiska začiatku plynutia premlčacej doby irelevantné.

10. Podľa názoru žalovaného v 2. rade rozhodujúcim okamihom pre plynutie premlčacej doby v prípade škody na zdraví titulom bolestného je okamih úrazu, teda kedy žalobca utrpel zlomeninu vretennej kosti. Od tohto dňa si žalobca mohol príslušnou žalobou na súde uplatniť aj nárok na náhradu škody voči žalovaným. V prípade bolestného sa začiatok plynutia premlčacej doby neskúma až ustálením zdravotného stavu, ale okamihom, kedy poškodený vytrpel bolesti. Ustálenosť zdravotného stavu je aspekt rozhodujúci v prípade nárokov poškodeného z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, nie bolesti. Nárok na náhradu škody na zdraví je premlčaný, nakoľko dvojročná subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie nároku na náhradu škody titulom bolestného začala plynúť od 14. 5. 2015 a žaloba bola podaná až dňa 3. 7. 2017, teda po uplynutí premlčacej doby.

11. Žalovaný 2/ďalej poukázal na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Uviedol, že náhrada škody poisťiteľom za poisteného formou poistného plnenia je viazaná na splnenie základných predpokladov, medzi ktoré patrí existencia zodpovednosti poisteného za škodu poškodenému, oznámenie poistnej udalosti a uplatnenie a preukázanie nárokov na náhradu škody poškodením. Trestné konanie proti žalovanému 1/ doposiaľ nebolo právoplatne ukončené. Žalovaný 2/poukázal na reláciu dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody, v ktorej je uvedené, že žalobca porušil ustanovenie § 20 ods. 1 zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, pretože v zmysle tohto ustanovenia je povinný dať prednosť jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste. Žalobca ďalej tvrdí, že žalovaná napriek viacerým žiadosťiam neposkytla vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie a neposkytla poškodenému ani iné vysvetlenie. S tým nie je možné súhlasiť, nakoľko žalovaný žalobcovi písomne oznámil dôvody neposkytnutia poistného plnenia listom zo dňa 12. 10. 2015. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobca výšku nároku odvodňuje s poukazom na lekársky posudok zo dňa 27. 6. 2017 vypracovaným doktorom Tkáčom, avšak nedoložil kompletnú zdravotnú dokumentáciu súvisiacu s poistnou udalosťou. V tejto súvislosti žalovaný 2/poukazuje na to, že pri odškodňovaní nárokov z titulu škody na zdraví je nevyhnutné náležite objasnenie okolností dohľadom zdravotného stavu poškodeného, ktoré je podložené zdravotnou dokumentáciou preukazujúcou poškodenie na zdraví. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

12. Žalovaný v 2. rade predložil list žalobcovi zo dňa 12.10.2015 a reláciu dopravnej polície zo dňa 10.8.2015.

13. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 4. 9. 2017 uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalovaného 1/, že žaloba je podaná predčasne, pretože prebieha na tunajšom súde konanie 3T/14/2016, ktoré doposiaľ nebolo ukončené. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 25 Cdo 871/2002, podľa ktorého deň právoplatnosti trestného rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o vine obžalovaného ako škodcu, nemožno bez ďalšieho považovať za deň, kedy sa poškodený dozvedel o osobe škodcu. Z toho dôvodu bol žalobca nútený podať žalobu pred právoplatným ukončením trestnej veci. K vyjadreniu žalovaného v 2. rade uviedol, že sa v žiadnom prípade nestotožňuje s jeho názorom, podľa ktorého je nárok premlčaný, a to s poukazom na rozhodovaciu prax aj judikatúru súdov v otázkach rozhodovania nárokov na náhradu škody na zdraví a jeho premlčania. Poukázal na to, že pri nehode žalobca odtrpel vážene zranenie, ktoré bolo sprevádzané stresom, preto tvrdenia žalovaného 2/, že už v čase dopravnej nehody mohol vedieť, že nehodu spôsobil žalovaný 1/je minimálne scestné. Žalobca sa v prvom rade potreboval spamätať z dopravnej nehody, dať si ošetriť svoje zranenia, a nie zisťovať, kto spôsobil dopravnú nehodu. Nesúhlasil s právnymi názormi žalovaného 2/, pokiaľ ide o začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby. Ako uvádzal aj v samotnej žalobe, žalobca sa viackrát domáhal na pobočke žalovaného 2/ zistiť skutočnosť, ako bola vybavená škodovala udalosť, pričom žalobcovi bolo oznámené, že poisťovňa čaká na doručenie konečnej správy o nehode, kde bude uvedená miera zavinenia účastníkov nehody, alebo doručenia právoplatného rozhodnutia súdu. Žalobca bol zo strany pracovníčky na pobočke v Michalovciach uistený, že po doručení rozsudku bude nárok na náhradu škody uhradený.

14. Žalovaný 1/vo svojom vyjadrení zo dňa 2. 11. 2017 uviedol, že nie je možné sa stotožniť s názorom právneho zástupcu žalobcu v tom zmysle, že deň právoplatnosti trestného rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o vine obžalovaného, nemožno považovať za deň, kedy sa poškodený dozvedel o osobe škodcu. V tomto prípade je absolútne primárne rozhodnutie trestného súdu o tom, že sa dopustil akéhokoľvek trestného činu. Až z toho je možné vyvodzovať zodpovednosť za škodu. Ak by nebol uznaný za vineného z ublíženia na zdraví, nemôže byť ani vyslovený záver, že spôsobil škodu žalobcovi. Nakoniec sám žalobca označil svoje podanie ako žaloba na náhradu škody z ublíženia na zdraví spôsobenej trestným činom. Považuje za veľmi nevhodné, že žalobca poukazuje na znalecký posudok Ing. Pirčáka ako jediný validný podklad pre oprávnenosť žaloby, pretože tento bol spochybnený na hlavnom pojednávaní dňa 30. 3. 2017 a dokonca súd pripustil nové znalecké dokazovanie. Z uvedeného trvá na svojom stanovisku vyjadrenom dňa 26. 7. 2017.

15. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení zo dňa 2. 11. 2017 uviedol, že argumentácia žalobcu, pokiaľ ide o bolestné nie je správna a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky M Cdo od 37/2000, v ktorom súd konštatoval, že za deň zistenia bolesti nemožno bez ďalšieho považovať deň ukončenia práceneschopnosti poškodeného ani deň vyhotovenia posudku o bolestnom, ale okamih

ustálenia zdravotného stavu poškodeného. Súd tiež konštatoval, že čas spôsobenia bolesti je daný dňom úrazu alebo dňom iného poškodenia na zdraví. K tvrdeniam žalobcu, že svoj nárok preukázal uviedol, že podľa § 15 ods. 1 zákona číslo 381/2001 Z.z. je povinnosťou poškodeného svoj nárok na náhradu škody nielen uplatniť, ale aj riadne preukázať. Pri určení výšky náhrady za bolesť sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť ohodnotila v lekárskom posudku. Z predloženého lekárskeho posudku nie sú zrejmé skutočnosti, na základe, ktorých posudzujúci lekár dospel k celkovému počtu 50 bodov v prípade hodnotenia bolestného. Z uvedeného dôvodu je nevyhnutné predloženie zdravotnej dokumentácie súvisiacej so škodovou udalosťou, bez ktorej nie je možné posúdiť lekársky posudok o bolestnom, respektíve adekvátnosť bodového ohodnotenia.

16.Súd vykonal dokazovanie predloženými listinami a z ich obsahu a z obsahu žaloby a vyjadrení strán sporu zistil tento skutkový stav:

17.Dňa 13. 6. 2015 o 5.58 hod. došlo v Michalovciach na ulici Močarianskej k dopravnej nehode, ktorej účastníkmi boli žalobca a žalovaný v 1. rade. Z právoplatného rozsudku Okresného súdu Michalovce 3T/14/2016 z 22.5.2018 bolo zistené, že žalovaný v 1.rade Maroš Jelinský bol v tomto konaní právoplatne uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 13. 6. 2015 viedol osobné motorové vozidlo značky BMW evidenčné číslo I., pričom nerešpektoval vodorovnú dopravnú značku V 1a - pozdĺžnu súvislú čiaru - zákaz predchádzania - a začal predchádzať neznáme biele dodávkové vozidlo nedovolenou rýchlosťou pre jazdu v obci v čase, keď z účelovej komunikácie od Poľnohospodárskeho družstva Močarany na hlavnú cestu vošlo osobné motorové vozidlo značky Ford Sierra, evidenčné číslo I., ktoré riadil žalobca. V dôsledku toho došlo k zrážke vozidiel v jazdnom pruhu vozidla značky Ford Sierra. Pri dopravnej nehode utrpel žalobca ťažké zranenie, a to zlomeninu pravej vretennej kosti s dobou liečenia a práceneschopnosti 2 mesiace. Obžalovaný svojim konaním porušil dôležité povinnosti uložené mu ako vodičovi podľa zákona, a to § 4 ods. 1 písm. c), § 15 ods. 5 písm. a), b),c), § 16 ods. 4 a § 137 ods. 2 písm. c), d) a o) zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, teda inému z nebanlivosti spôsobil ťažký ujmu na zdraví a spáchal taký čin závažnejším spôsobom, preto bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Zároveň bol žalovanému v 1. rade uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu dvadsiatich štyroch mesiacov.

18.Zo znaleckého posudku znalca Ing. Ivana Pirčáka číslo 8/2015 zo dňa 2.11.2015 bolo zistené, že na otázku, čo bolo príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska znalec odpovedal, že technickou príčinou nehody bola nesprávna technika jazdy žalovaného - (nesprávne vedenie vozidla a nerešpektovanie zákazového označenia) - boli tým prvkom nehodového deja, ktoré vyvolali kolíznu situáciu, a prekročená rýchlosť bola týmto prvkom nehodového deja, ktorý znemožnil zabrániť dopravnej nehode.

19.Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Jána Kasinca zo dňa 30.7.2015 číslo 11/2015 bolo zistené, že N. pri dopravnej nehode dňa 13.6.2015 utrpel zlomeninu pravej vretennej kosti, čo je z medicínskeho hľadiska zranenie ťažkého charakteru. Poranenie nastalo v momente havárie. Zranenie žalobcu si vyžadovalo sadrovú fixáciu alebo ortézu s následnou rehabilitáciou. Zranenie žalobcu vylúčilo z pracovného ako aj spoločenského života a bol na určitý čas, asi na 14 dní odkázaný i na pomoc inej osoby, t.j. na čas, pokiaľ mal bolesti v zápästí. Liečenie žalobcu si podľa znalca vyžiada asi dva mesiace. Znalec v čase vyhotovenia posudku nevedel odpovedať, či zranenia zanechajú trvalé následky, s istotou je možné odpovedať až po roku od úrazu. Znalec určil výšku bodového ohodnotenia bolesti u žalobcu na 50 bodov podľa položky 147b zák. č. 437/2004 Z.z. Z posudku vyplýva, že znalec pri vypracovaní posudku vychádzal z pripojenej zdravotnej dokumentácie a dokumentácie traumatologickej ambulancie a OÚCH v Michalovciach.

20.Dňa 27.6.2017 vydal MUDr. Julián Tkáč lekársky posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia u žalobcu, kde konštatoval dobu liečenia od 13.6.2015 do 10.7.2015 s uvedenou dobou práceneschopnosti. Určil u žalobcu diagnózu úplná zlomenina dolného konca vretennej kosti bez posunu úlomkov a určil celkový počet bodov bolestného na 50. Zároveň konštatoval, že zranenie zo dňa 13.6.2016 u žalobcu nezanechalo trvalé následky.

21.Z relácie dopravnej polície zo dňa 10.8.2015 bolo zistené, že v uvedený deň bolo neukončené objasňovanie priestupku - dopravnej nehody podľa § 64 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. V správe sa

konštatuje, že vodič JB. dňa 13.6.2015 nedal prednosť osobnému motorovému vozidlu zn. BMW I., ktoré viedol vodič I., v dôsledku čoho došlo k zrážke vozidiel. Za príčinu dopravnej nehody je označená nespráva jazda cez križovatku - nedanie prednosti v jazde z vedľajšej cesty na značku Daj prednosť v jazde! vozidlám prichádzajúcim po hlavnej ceste.

22.Z listu žalovaného v 2. rade zo dňa 12.10.2015 adresovanému žalobcovi vyplýva, že poisťovňa žalobcovi oznámila, že na základe doložených dokladov ku škodovej udalosti zo dňa 13.6.2015 dňa 12.10.2015 ukončili šetrenie. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorú utrpel vodič motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená. Z uvedeného dôvodu nie je možné poskytnúť ním požadovanú náhradu škody.

23. Z e-mailovej komunikácie medzi Ing. Ivanou Sisákovou, finančnou manažerkou žalovaného v 2. rade a Ivanou Gallovou z úseku likvidácie poistných udalostí žalovaného v 2. rade bolo zistené, že V. žiadala dňa 11.4.2017 o vyjadrenie, v akom stave sú PU, pretože bol na pobočke klient p. K., ktorý tvrdil, že za motorové vozidlo dostal plnenie ale za škodu na zdraví nie. Ivana Gallová odpovedala, že poistná udalosť je bez poistného plnenia. Na serveri majú správu, podľa ktorej porušil p. K. § 20 zák. č. 8/2009 Z.z. V prípade doručenia konečnej správy o nehode, kde bude uvedená miera zavinenia účastníkov nehody, alebo doručenia právoplatného rozhodnutia súdu, budú sa nárokom opätovne zaoberať.

24.Z vyjadrenia žalovaného v 2. rade ako aj z vyjadrenia žalobcu na pojednávaní konanom dňa 3.7.2019 bolo zistené, že poisťovňa žalobcovi uhradila materiálnu škodu na veciach, ktorá vznikla pri dopravnej nehode, doposiaľ však neuhradila škodu na zdraví.

25.Z poistnej zmluvy uzavretej dňa 30.3.2015 bolo zistené, že u žalovaného v 2. rade bolo poistené osobné motorové vozidlo zn. BMW EČ: I. na základe poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú so začiatkom poistenia 31.3.2015. Poistníkom a platiteľom poistenia bol I..

26.Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. písm. a) poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 15 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

Podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

27. Žalobca si proti žalovaným uplatnil právo na náhradu škody v sume 858,00 Eur s príslušenstvom, a to proti žalovanému v 1. rade z titulu zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a proti žalovanému v 2. rade titulom poisťného plnenia podľa § 4 ods. 2 a § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z.

28. Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade základnými predpokladmi pre vznik nároku poškodeného na náhradu škody je preukázanie zavineného porušenia právnej povinnosti, v dôsledku ktorého vznikla poškodenému škoda. Pre vznik nároku na náhradu škody sa tak vyžaduje: a) zavinené porušenie právnej povinnosti, b) existencia škody a c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou. V konaní vo vzťahu k žalovanému v 1. rade sú všetky uvedené atribúty preukázané. Nebolo sporné, že žalovaný v 1. rade sa voči žalobcovi dopustil protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda, a to škoda na zdraví. Žalovaný v 1. rade v čase začatia konania namietal svoju vecnú pasívnu legitimitáciu s odôvodnením, že jeho zavinené konanie nebolo voči žalobcovi preukázané. Počas konania však došlo k právoplatnému ukončeniu konania 3T/14/2016, v ktorom vina žalovaného bola preukázaná.

29. Z právoplatného rozsudku Okresného súdu Michalovce v konaní 3T/14/2016 bolo preukázané, že žalovaný v 1. rade bol právoplatne uznaný za vinného z ublíženia na zdraví žalobcu, a to na tom skutkovom základe, že pre porušenie povinností vodiča, a to § 4 ods. 1 písm. c), § 15 ods. 5 písm. a), b), c), § 16 ods. 4 a § 137 ods. 2 písm. c), d) a o) zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej bola žalobcovi spôsobená škoda na zdraví. Podľa § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin ako aj o tom, kto ho spáchal.

30. Súd mal preto preukázané, že žalovaný v 1. rade sa dopustil voči žalobcovi protiprávneho konania, z ktorého žalobcovi škoda vznikla. Je tak preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Škoda na zdraví je preukázaná znaleckým posudkom MUDr. Kasinca ako aj lekárskeho posudkom MUD. Tkáča, z ktorých vyplýva, že žalobca pri dopravnej nehode utrpel zlomeninu pravej vretennej kosti s dobou liečenia a práceneschopnosti 2 mesiace. Zranenie trvalé následky nezanechalo a znalci zhodne ohodnotili vytrpenú bolesť žalobcu na 50 bodov, čo v číselnom vyjadrení predstavuje 858,00 Eur (50 x 17,16 Eur za jeden bod podľa § 5 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z.). Žalovaný v 1. rade výšku škody nenamietal, preto ho súd na náhradu škody v uplatnenej a preukázanej výške zaviazal.

31. Žalovaný v 2. rade vzniesol proti uplatnenému nároku námietku premlčania, ktorú však súd neuznal. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody z ublíženia na zdraví, preto sa pri

posudzovaní otázky premlčania vychádza iba zo subjektívnej premlčacej doby. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka v naväznosti na ustanovenie § 15 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné, aby boli kumulatívne splnené dve podmienky: 1. poškodený musí mať vedomosť o vzniku škody a 2. musí mať vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá. Ak chýba jedna z uvedených podmienok, subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť.

32. Žalovaný argumentoval, že nárok žalobcu je premlčaný, pretože podľa jeho názoru začala premlčacia doba plynúť 14.5.2015 (zrejme ide o omyl v písaní, pretože dopravná nehoda sa stala 13.6.2015 a nie v máji) a žaloba bola podaná až dňa 3.7.2017, teda po uplynutí premlčacej doby. Ďalej uviedol, že skutočnosť, že škoda, náhrady ktorej sa žalobca domáha, mu bola spôsobená vodičom motorového vozidla EČ: I. si žalobca musel byť vedomý už v čase škodovej udalosti, t.j. dňa 13.6.2015. Nesúhlasil, že až vypracovaním znaleckého posudku v trestnom konaní zo dňa 2.11.2015 sa dozvedel o osobe zodpovednej za škodu.

33. Z popísaného skutkového priebehu vzniku škody a následných udalostí, ktoré po dopravnej nehode nasledovali, súd dospel k záveru, že s argumentáciou žalovaného v 2. rade o premlčaní práva nemožno súhlasiť. Sám žalovaný v 2. rade predložil do konania Reláciu dopravnej polície zo dňa 10.8.2015, v ktorej dopravná polícia za vinníka dopravnej nehody zo dňa 13.6.2015 označila žalobcu, pretože nedal prednosť v jazde motorovému vozidlu žalovaného v 1. rade jazdiaceho po hlavnej ceste. Žalovaný v 2. rade preto odmietol plniť náhradu škody na zdraví z povinného zmluvného poistenia. Túto skutočnosť oznámil žalobcovi listom zo dňa 12.10.2015 odvolávajúc sa na ustanovenie § 5 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poisťovateľ nenahradí škodu, ktorú utrpel vodič motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Žalobca sa preto ešte v mesiaci október 2015 mohol dôvodne domnievať, že si škodu na zdraví spôsobil sám. Podľa názoru súdu vzhľadom na uvedené, sa žalobca o osobe škodcu mohol dozvedieť najskôr zo znaleckého posudku znalca Ing. Ivana Pirčáka vypracovaného pre účely trestného konania dňa 2.11.2015, resp. až z uznesenia o vznesení obvinenia proti žalovanému v 1. rade zo dňa 11.11.2015. Nemožno po žalobcovi ako laikovi spravodlivo požadovať, aby si sám dokázal ustáliť osobu škodcu, ak orgány na to príslušné sa v tejto otázke rozchádzali: - dopravná polícia za vinníka nehody označila žalobcu, znalec z odboru dopravy za vinníka nehody označil žalovaného v 1. rade. Súd je preto toho názoru, že žalobca si síce mohol byť vedomý dňa 13.6.2015, že mu škoda na zdraví vznikla, pretože musel byť ošetrovaný, ale rozhodne v ten istý deň nemohol mať vedomosť o tom, že za škodu zodpovedá žalovaný v 1. rade. Podľa názoru súdu dvojročná premlčacia doba žalobcovi začala plynúť najskôr v mesiaci november 2015, v ktorom bol podaný znalecký posudok pre účely trestného konania a bolo vznesené obvinenie proti žalovanému v 1. rade. Žaloba bola podaná 3.7.2017, preto žalobca nárok na náhradu škody uplatnil na súde včas. Súd poukazuje aj na ďalšiu korešpondenciu žalovaného v 2. rade zo dňa 11.4.2017, z ktorej vyplýva, že poisťovňa pristúpi k poistnému plneniu v prípade doručenia konečnej správy o nehode, kde bude uvedená miera zavinenia účastníkov nehody, alebo bude doručené právoplatné rozhodnutie súdu. Napriek existencii právoplatného rozhodnutia súdu o tom, že za dopravnú nehodu zodpovedá žalovaný v 1. rade, žalovaný v 2. rade odmieta poistné plnenie vyplatiť.

34. Nárok žalobcu proti žalovanému v 2. rade je tak daný podľa § 4 ods. 2 a § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. V konaní nie je sporné, že žalovaný v 1. rade mal so žalovaným v 2. rade uzatvorenú poistnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poistenie osobného motorového vozidla zn. BMW EČ: I. zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú so začiatkom poistenia 31.3.2015. Poisťovníkom a platiteľom poistenia bol Maroš Jelinský, žalovaný v 1. rade. Ako poistený má z poistenia zodpovednosť právo, aby za neho žalovaný v 2. rade nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví.

35. V konaní bolo preukázané, že žalobcovi vznikla škoda na zdraví v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, ktoré patrí žalovanému v 1. rade, preto má žalobca právo požadovať plnenie náhrady škody priamo proti poisťovateľovi žalovaného v 1. rade v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. Žalovaný v 2. rade namietal s odvolaním sa na ustanovenie § 7 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z., že žalobca k lekárskeho posudku MUDr. Juliána Tkáča nedoložil kompletnú zdravotnú dokumentáciu súvisiacu s poistnou udalosťou, ktorá je nevyhnutná pre objasnenie okolností ohľadom zdravotného stavu poškodeného.

36.K uvedenému súd uvádza, že bodové ohodnotenie bolestného vyplýva už zo znaleckého posudku znalca MUDr. Jána Kasinca zo dňa 30.7.2015 vykonaného v rámci prebiehajúceho trestného konania a ktoré znalec určil na 50 bodov. Z posudku vyplýva, že podkladmi pre vypracovanie znaleckého posudku bola aj zdravotná dokumentácia obsiahnutá v trestnom spise ako aj dokumentácia z traumatologickej ambulancie a OÚCH v Michalovciach. Zdravotná dokumentácia tvorila prílohu posudku, pretože táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 17 ods. 4 písm. e) Zákona o znalcoch a tlmočníkoch. MUDr. Julian Tkáč nevypracovával znalecký ale lekársky posudok, v ktorom zhodne ohodnotil bolestné na 50 bodov. Podľa § 7 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z. je zdravotnícke zariadenie, v ktorom sa poškodený liečil, povinné poskytnúť posudzujúcemu lekárovi zdravotnú dokumentáciu súvisiacu s poškodením zdravia, zdravotná dokumentácia však nemusí byť prílohou podaného lekárskeho posudku (§8 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z.).

37.Súd tak mal preukázanú aj výšku náhrady škody, ktorú znalci zhodne ohodnotili za vytrpenú bolesť žalobcu na 50 bodov, čo v číselnom vyjadrení predstavuje 858,00 Eur (50 x 17,16 Eur za jeden bod podľa § 5 ods. 2 zák.č. 437/2004 Z.z.). Žalovaný v 2. rade je tak povinný nahradiť žalobcovi uplatnenú škodu na zdraví z poisťnej udalosti z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke motorového vozidla.

38. Žalobca si uplatnil právo na náhradu škody voči dvom subjektom, avšak z iného právneho titulu. Obidva tieto nároky popri sebe obstoja a poškodený ich môže uplatniť voči tomu zodpovednému subjektu, ktorý si sám vyberie. Prijatím plnenia od ktoréhokoľvek zo zodpovedných subjektov dochádza k uspokojeniu nároku poškodeného na náhradu škody a teda k zániku jeho nároku. Kým nie je nárok na náhradu škody uspokojený jedným alebo druhým zodpovedným subjektom, zostávajú obidva zodpovedné. Voči každému z nich možno nárok uplatniť, voči každému z nich možno nárok aj priznať a priznaný nárok možno aj na každom z nich vymáhať. Pretože ide o jediný nárok a nie je daná spoločná a nerozdielna zodpovednosť, vymôcť ho možno iba raz. Táto skutočnosť musí byť vyjadrená v rozhodnutí tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

39.Žalobca si uplatnil právo na úroky z omeškania proti obom žalovaným vo výške 5% od 13.4.2017 do zaplatenia s odôvodnením, že vychádzali z e-mailu poisťovne z 12.4.2017, v ktorom žalovaný v 2. rade informuje, že k plneniu z poisťnej udalosti pristúpi až po ustálení osoby zodpovednej za dopravnú nehodu.

40.Nárok žalobcu proti žalovaným vychádza z rôznych právnych základov, preto je potrebné aj pri požiadavke úrokov z omeškania z toho vychádzať. Nárok proti žalovanému v 1. rade je uplatnený podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto sa pri úrokoch z omeškania aplikuje ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v návaznosti na ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka. Nárok proti žalovanému má základ v zákone č. 318/2001 Z.z., preto je potrebné pri omeškaní vychádzať z ustanovení § 11 citovaného zákona.

41. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpism alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom,ako ho o plnenie veriteľ požiadal. V zmysle ustálenej judikatúry, ak dlžník nebol vyzvaný na plnenie pred začatím súdneho konania, za výzvu v zmysle ustanovenia § 563 sa považuje doručenie žaloby. Na druhý deň po prevzatí výzvy je dlžník povinný plniť. Žalobca pred podaním žaloby žalovaného v 1. rade na plnenie nevyzval. Žalovaný prevzal žalobu 19.7.2017, preto bol 20. júl dňom plnenia. Keďže v tento deň žalovaný v 1. rade žalobcovi neplnil, je od 21.7.2017 v omeškaní. Požadovaná výška úrokov z omeškania je v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., pretože ku dňu 21.7.2017 predstavovala 5% (0 + 5 percentuálnych bodov).Keďže žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného záväzku, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania z priznanej sumy 858,00 Eur vo výške 5% ročne od 21.7.2017 do zaplatenia a vo zvyšku bol návrh zamietnutý.

42.Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade súd nárok žalobcu na úroky z omeškania zamietol. Nárok na úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z. je viazaný na nesplnenie si povinnosti poisťovateľa podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona. Žalobca neuviedol, kedy oznámil poisťnú udalosť žalovanému, uviedol však, že si nárok proti žalovanému uplatnil niekedy v jeseni 2015. Žalovaný listom

z 12.10.2015 oznámil žalobcovi dôvody, pre ktoré neposkytne poisťné plnenie, preto je nutné konštatovať splnenie povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. Nie je pritom podstatné, či odmietnutie poisťného plnenia je alebo nie je dôvodné. Do omeškania sa žalovaný môže dostať až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. (napr. rozhodnutie 3Cdo/145/2017).

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich priznal žalobcovi ako strane plne úspešnej v konaní. Žalobca má proti každému zo žalovaných právo na náhradu trov konania v pomere 100%, keďže ide o samostatné nároky vychádzajúce z rôznych právnych základov. Pri určení pomeru úspechu súd vychádzal z toho, že žalobca mal neúspech iba v nepatrných častiach, a to v časti zamietajúcej úroky z omeškania u oboch žalovaných. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.

Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.